

מה נוצרה, זכתה השבוע לעשרת הנשואין מיד הרב

מה גם הסדרה

הנערה והחתולון נתלקחה אהבה ספונטאנית. בלי הרבה היסוסים תפסה אותו בצוואר, והביאה אותו הביתה לשמש לה יריד ורע. ולזכר החתיה הבלתי-נעימה שקדמה לפגישה, קראה לחתול בשם "מקחה".

***

כזה בטרפו זכנ

כל כמה שטכס הנשואים מאכד את תוכנו הדתי, מחשיבים יותר את צורתו החיצונית. שאלת הכלה, ההזמנות והכיבוד, מצטרפים יחד לסכום שבמקרים רבים גובל עם האגדות. חתונתה של קטי היתה צנועה באופן יחסי. פירושו של דבר, שלא היו יותר מ-150 אורחים, לא היתה סעודה חגיגית, אלא סתם קבלת פנים, וגם התזמורת המסורתית של שלושה כליוזמרים משועממים הצטיינה בהעדרה. מזל נוסף, או אולי תכנון זדוני, זימן את החתונה ביום חידון התנ"ך הבינלאומי, וכתוצאה מכך נעלמו כליל כל האורחים עם הגיע שעת פתיחת החידון.

קטי ויורם התחתנו בגן הקטן שמאחורי ביתם החדש. אם כי לבני קטי היה הטכס הדתי נטול כל תוכן, וחלקים ממנו, כגון שבעת הסיבובים סביב החתן, גבלו עם המגוחך, בכל זאת החי שיבה מאוד מאוד את עצם החתונה, את השמלה הלבנה (טרפו), את הזר המסורתי (15 ל"י), ואת ההינמיה. שעות רבות עמלו על תסרוקתה בסלון פירולי. אמה, בעלת סלון לתפירה גבי, התקינה בעצמה את השמלה. "אינני מבינה מדוע יש מתנגדים לשמלת חופה", אומרת קטי, "הרי אפילו החיות היוצאות להפש לעצמן כן זוג, מתקשות, וכך נוהגים גם בשבטים הפרימיטיביים; ולכן אין שום סיבה, מלבד אולי סיבה תקציבית, שנערה, החולמת על כלולות בלבן עוד מימי הילדות, המתחפשת לכה בפורים, לא תלבש שמלת חופה ביום כלולותיה. אה, כן, ויש עוד סיבה, אולי הסיבה החשובה ביותר — היופי. אומרים שכל נערה יפה ביום נישואיה. מלבד השמחה שמחממת את לבה, יש לכך סבה נוספת. היא לבושה יותר טוב מכל חברותיה, לובן השמלה מבלתי אותה במיוחד, וההינמיה מעדנת את תווי פניה. היום זה אפילו חסכוני לתפור שמלת חופה. בעבר נהגו ללבוש את שמלת החופה שבאה בירושה מהסבתא. עכשיו הנערות תופרות שמלה חדשה, שמלה שבאופנה, ואחרי החתונה מתקינות להן שמלת נשף ממנה. למי יש כיום מקום בארונות לשמלת-ענק שהולכת ומצהיבה?"

שמלתה של קטי היתה מבד ברושה מצבע לבן שזור בכסף, מאחורנית טרפו, ומלפנים חובקת את הגוף, ההינמיה כאילו יצאה מתסרוקתה, בצורת קוקו, כשהיא מהודקת לשערות במחורות פנינים. הזר שהיה מחציתו מפרחים כתומים, הוסיף גזן לתלבושתה. בשעה ארבע אחרי-צהרים הוכנס הזוג לחופה כדת וכדין, לעיני קומץ קטן של חברים ובני משפחה. האורחים התחילו להגיע רק בשעה חמש. ישבו על הדשא ושתו, או שרו שירים חסידיים בחדר האוכל תחת שרביטו של שמואל הכהן, המומחה הידוע לזמירות. מלבד המתנות השגרתיות, קיבל הזוג מספר חפצים אורייגנאלים ביותר. אורי וזהר, למשל, הופיע, כשמחתת זרועו מכשיר קפיצי העוזר לפתוח השרירים. "המתנה", טען אורי, "מיוערת לחתן, ולא לכה, ומטרתה לפתח שרירים הנחוצים לאדם להגנתו העצמית ולביסוס עתידו".

את ירח-הדבש החליטו בני הזוג לבלות בביתם, לשם נהר זרם של חברים, אשר באו לברך ולשמות. "אמנם", טען החתן, "זה יותר יקר מבית דולפין אבל מה לעשות, אנחנו מרותקים לעיר. קטי מקבלת קטנוע למברטה והיא מתכוננת לבחינות בכל הרצינות. איך השפיעו עלי חיי הנשואים? באופן חיובי בהחלט. אני חש עצמי הופך יותר אנושי, יותר סובלני."

"נהג, אתמול, למשל, פתחתי את מקלט הרדיו ובהיסח-הדעת סובבתי את הכפתור לקול ישראל. ומה אני שומע, לתמהוני הרב?"

ס לכה המאושרת שתי נשיקות מצלצלות. בעוד עיניהם בהנאה, פוקחת ריקה עין בוחנת על יוחנן. קטי אצל משפחת זדאי, עד אשר הסתדרה בחדר משלה.

אחרי

החופה, מחייכת קטי באושר אל האורחים הרבים. היא עמדה על כך שתתחתן בשמלת-כלולות לבנה (טרפו ממיטב האופנה), עם כל גינוני הטכס של חתונה מסורתית.

אחד משמיץ את המחלקה לדראמה שאוניברסיטת תל-אביב עומדת לפתוח בקרוב, ואת מוריה, שאליהם אני נמנה. מיד הכרתי את הקול, היה זה ירדני הותיק שרגא פרידמן, שמאו נבחר לחבר הנהלת הבימה לתקופת שנה, מחשיב את עצמו כקמיקאי, נו, כמוכן שמחתי מאוד. יש את מי להשמיץ. אך הנה, אני מהסט לפתוח את פי. לא נעים... אשתו בחורש השמיני; וגם שרגא עצמו... עיני החתן נעשו חולמניות והוא לא סיים את המשפט. מתוך האמבטיה בקצו צריחות וצחחות. קטי מנסה לרחוץ את החתול. "אתם רואים?" אמר החתן ושקע עמוק בתוך הכורסה, "חיים שקטים... הכל בא על מקומו. יש סוף לכל עניי, וכל אי נעימות קטנה עוברת עם הזמן. זו התקחה היחידה שאפשר להושיט לזרות הבאים, ולעובדי משרד הבטחון..."

קטי נכנסה לחדר רטובה — את החתול לא הצליחה לרחוץ. שאלנו אותה איך התרשמה מחתונתה. "החופה היתה מצויקה", אמרה, "והייתר היה מעייף. קבלתי יותר נשיקות ביום אחד מאשר בכל תשע-עשרה שנותי עד כה." וחיי הנשואין? "זה מעסיק נורא... זוהי כנראה עבודה מלאה." יותר מזה לא רצתה לומר דבר על הנושא. על חתנה היא אומרת — "הוא קצת מוור. לפעמיים יושב לו בשקט יום שלם, ופתאום מתפוצץ מצחוק. אי אפשר לריב אתו. זה נורא מעצבן. והוא אוהב תבלינים. לפעמים אני קורשת שאוהב תבלינים יותר משאוהב אותי. את כתביו עוד לא קראתי, אולי זה יבוא עם הזמן." מה תכניותיך לעתיד? על כך היא עונה בפשטות: "מטמורים קטנים." החתן מעיר מתוך כורסתו. "תגידי שאת רוצה לסיים את האוניברסיטה, אחרת עוד יחשבו שאת לא אינטליגנטית." "מדוע לא?" שואלת קטי בתמהון, "הרי התחתנתי אתך!"

האב ובתו

אבא מחבק את הכי לה, ושניהם קורנים מאושר, למרות שהתנגד בתחילה לבחירתה.

החתימה

ירום וקטי חותמים על הברית החדשה ביניהם, לקריאת "עוד הפעם" של הצלם.

מה וישראל

הרב קורא את סעיפי הכתוב בה. למרות המשפטים הארוכים פני הזוג בחיכים גדולים. העיקר שזה כבר נגמר.